

Senyora síndica general,

Distingides autoritats,

Senyores i Senyors,

En un moment com aquest sento el pes de la història sobre les meves espatlles. Em sento profundament honorat –fins i tot emocionat- d’haver estat investit cap de Govern i d’haver jurat el càrrec en una institució, el Consell General, de la qual aquest any celebrem els primers 600 anys d’història. Sis segles en què el parlament ha representat de manera ininterrompuda i pacífica la voluntat de generacions d’andorrans. Les parets d’aquesta Casa de la Vall estan amarades de bona part d’aquesta història.

Si els consellers, en tant que representants del poble, ocupen el seus escons en virtut d’una relació de confiança amb els ciutadans. Jo avui ocupo aquesta cadira gràcies a la confiança que han dipositat en mi una majoria de conselleres i consellers. Per tant, no és només la força de la història passada la que sento, sinó també la responsabilitat de la història que estem escrivint entre tots.

Andorra és una democràcia representativa i parlamentària. Profundament parlamentària. Comença avui un nou capítol per al Govern; i comença –precisament- a la Casa de la Vall, l’indret simbòlic d’on emana el poder que el Govern té i on el Govern ha de retre sempre comptes. El lloc on tot comença.

A Andorra i arreu les persones demanen una millor representativitat i unes societats més inclusives. Un dels grans objectius de la legislatura que tot just s'inicia i del mandat que he rebut és, precisament, aconseguir que les institucions siguin més properes a la ciutadania i més obertes a la seva participació. I això no significa apartar-nos de la nostra llarga, llarguíssima, antiquíssima tradició de democràcia representativa. Sinó, ben al contrari, significa fer-la encara més representativa, perquè el vincle de confiança que ens uneix amb els ciutadans sigui encara més fort.

Per aconseguir-ho, Andorra no necessita reinventar-se, sinó redescobrir-se; posar en valor allò que sempre ens ha caracteritzat: la proximitat entre governants i governats i la capacitat d'escolta d'aquells que exerceixen una responsabilitat pública. A vegades, el més original és tornar als orígens.

Per això cada vegada que hem de fer un pas nou, cada vegada que hem de canviar alguna cosa, tornem aquí, a la Casa de la Vall.

El Consell General i el Govern estan cridats a recórrer plegats aquest camí de redescobriment. I sé, senyora síndica, que aquesta qüestió és tan prioritària per a vós com ho és per a mi.

La ciutadania s'expressa de manera plural i ens demana consensos. El pacte per a un Govern d'entesa vol reflectir aquesta pluralitat i materialitzar aquest consens, encetant una cultura de coalició que, tot i ser nova, sempre ha estat present –en certa manera- en la tradició andorrana.

Confio que serem capaços, des del consens i la participació, d'encarar el repte de construir una Andorra pròspera i solidària, respectuosa amb el medi ambient i capaç de trobar el seu lloc en un món global tot conservant la seva identitat.

Senyora Síndica,

Per acabar m'agradaria tenir unes paraules de reconeixement per a tots aquells que m'han precedit en el càrrec de cap de Govern: el senyor Òscar Ribas Reig, el senyor Josep Pintat Solans –que, malauradament, ja no es troba entre nosaltres-, el senyor Marc Forné Molné, el senyor Albert Pintat Santolària, el senyor Jaume Bartumeu Cassany i el senyor Antoni Martí Petit.

El seu pas pel Govern serà sempre per a mi una referència i un mestratge d'un valor incalculable.

En començar aquest breu parlament, he dit que sentia el pes de la història sobre les meves espatlles. I potser no m'he expressat prou bé. Perquè la història d'un país com Andorra –amb una llarga tradició de pau, d'estabilitat institucional, de parlamentarisme, de democràcia i de respecte als drets de les persones- no és mai un pes. Sinó, ben el contrari: és un fonament sòlid per construir un projecte de progrés i de justícia.

La història d'Andorra i el llegat d'aquells que ens han precedit en l'exercici de les responsabilitats públiques no és una càrrega, sinó un lloc elevat des del qual albirar nous horitzons.

Avui estic sol en aquest espai reservat al Govern, però ben aviat m'acompanyaran un equip de dones i homes compromesos a treballar de valent amb la vista posada en aquests nous horitzons.

Que totes i tots siguem dignes de la confiança que ens ha fet el Consell General i que, en definitiva, ens han fet els ciutadans.

Que davant de cada desencert siguem capaços d'assumir la responsabilitat dels nostres errors.

I que davant de cada encert tinguem la humilitat de dir, parafrasejant les paraules d'Isaac Newton:

“Si hem aconseguit veure-hi més enllà és perquè estem asseguts sobre les espatlles de gegants.”

Espero ser digne del seu llegat.

Moltes gràcies i Visca Andorra!